

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

**DUMINICA DINAINTEA
BOTEZULUI DOMNULUI**
(Predica Sfântului Ioan
Botezătorul)

(†) TĂIEREA ÎMPREJUR
CEA DUPĂ TRUP A DOMNULUI;
†) SF. IER. VASILE CEL MARE,
ARHIEPISCOPUL
CEZAREEI CAPADOCIEI

Parcă ieri am pășit în anul mântuirii
2022 și, iată, prin vrerea Dumnezeuului
cel Preaînalt, ne pregătim să deslușim
tainele noului an 2023, dorindu-ni-l
aducător de roade îmbelșugate.
Ne aflăm, așadar, la cumpăna dintre ani,
zile atât de necesare unei introspecții,
în vederea săvârșirii unui bilanț:
cu ce ne-am îmbogățit în anul ce tocmai
se încheie, ce fapte bune, ce împliniri
am izbutit să înscriem în cartea vieții
și ce a rămas de împlinit în anul
ale cărui zori mijesc
la orizontului timpului.

**LA MULȚI
ȘI BINECUVÂNTAȚI ANI!**

Cugetând adânc la sensul
existenței, la faptul că timpul
trece și se scurge, ne cuprind
sentimente contradictorii în prag de an
nou. Ne bucurăm că se sfârșește cel
vechi, dar deopotrivă ne încearcă tristețea
că ni s-a mai scurs un an din viață.

Gândind la învățătura Bisericii noastre,
afirmăm că timpul este, în origine,
legat de creație și reprezintă o trăsătură
fundamentală a creației. Anul 2022 a
fost un an greu pentru fiecare dintre
noi. Prea multă neliniște, războaie,
suferințe, gânduri meschine, toate
străine de duhul lui Dumnezeu, s-au
abătut peste noi. Aproape toate profețiile
referitoare la neamul nostru s-au
împlinit acum. Singurul care ne-a ajutat
să trecem și să ne menținem a fost
Dumnezeu. Deși neamul nostru s-a
împrăștiat în lume, să-i slujească pe toți
pentru pâinea cea de toate zilele, mulți
dintre cei pe care i-am slujit s-au arătat

vrăjmași nouă. Dar nu asta ne miră cel
mai tare. Nimic nu este mai dureros ca
trădarea semenilor noștri, care pentru
un blid de linte ne-au vândut pe nimic
totul. Trist! Dar Dumnezeu este cel care
guvernează viața lumii, are El un dar
pentru fiecare și momente când le
reașază pe toate la loc.

Trecând peste toate neajunsurile, în
biserica noastră în anul 2022 s-au realizat
câteva lucruri absolut necesare. Am dat
în folosință cantina socială, unde pe
puțin 2.000 de oameni au servit masa
din mila lui Dumnezeu. Au mers lucrurile
frumos la grădiniță. Suntem în al
doilea an de când funcționăm legal și
avem aici 30 de copii în grija bisericii.
Am finalizat lucrările la casa parohială
și urmează în anul 2023 să mobilăm casa
de oaspeți și garsonierele pentru bătrâni.
Sperăm ca 2023 să fie anul în care să
primim în grija bisericii bătrânii care ne
vor fi repartizați. O lucrare anevoioasă,

dar foarte frumoasă și folositoare. În
anul 2023, la început de an, dorim să
montăm liftul, ca să fie ușoară coborârea
la sala de mese pentru bătrâni și, de
asemenea, dorim să ducem la bun sfârșit
ancadramentele de piatră care dau un
aspect unic centrului social brâncovenesc.
Îl vom sfinți în acest an, 2023,
pentru că este anul dedicat bătrânilor.

Tot în acest an dorim să intensificăm
activitatea corului psaltic de la biserica
noastră.

Dorim ca anul 2023 să-l dedicăm
prin excelență slujirii lui Dumnezeu și a
semenilor. Vom diversifica activitatea
catehetică și vom avea multe programe
cu tinerii.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să binecuvânteze biserica noastră în anul
care începe, ca să putem duce mai
departe activitatea social-filantropică,
culturală, gospodărească și mai ales
misionară.

Mulțumesc pe această cale tuturor credincioșilor implicați în viața bisericii, celor prezenți zi de zi lângă noi, Consiliului și Comitetului parohial, corului și psalților, părinților slujitori, colectivului de redacție al ziarului nostru și celor care sprijină funcționarea site-ului bisericii noastre. Nu le menționez numele pentru că doresc să rămână tainic, așa cum ne-au rugat ei.

În anul 2022 am condus pe ultimul drum mulți oameni de bază ai bisericii. Îi vom păstra în slujbele noastre și rugăm pe Dumnezeu să-i numere cu sfinții.

Așadar, Biserica este într-o continuă înnoire, de aceea căutăm pe această cale alți oameni, tineri și mai puțin tineri, care să preia sarcina pe care Hristos ne-a încredințat-o, Biserica Sa

pe care a câștigat-o cu scump sângele Său. Să ne lumineze Duhul Sfânt mintea, să ne arate calea și să ne ajute să împărtășim tuturor taina.

În numele preoților slujitori adresăm tuturor doririle noastre de bine și de mai bine precum și tradiționalul „La mulți ani!”. Dumnezeu să ocrotească poporul român și țara românească. Amin! ❀

Părintele Dinu

TĂIEREA ÎMPREJUR CEA DUPĂ TRUP A DOMNULUI

Biserica sărbătorește în data de 1 ianuarie, la opt zile de la Nașterea Domnului, Tăierea împrejur cea după trup a Mântuitorului Hristos. Domnul nostru Iisus Hristos a binevoit a primi tăierea împrejur, pe de o parte ca să împlinească legea.

dator a-și tăia împrejur patimile cele sufletești: iuțimea, mânia, zavistia, mândria, necurăția și alte păcate.

Tăierea împrejur în Așezământul cel vechi era rânduită în chipul Botezului și al curățirii păcatului strămoșesc, măcar că acela nu se curăța cu totul prin tăierea împrejur, până la sângele lui Hristos cel de voie vărsat pentru noi, pentru că tăierea împrejur era numai închipuire a înainte curățirii celei adevărate pe care a săvârșit-o Domnul nostru, scoțând păcatul din mijlocul lumii și pironindu-l pe Cruce.

În loc de tăierea împrejur din legea cea veche, a legiuit Botezul darului celui nou, care este din apă și duh. Tăierea împrejur a fost atunci ca o pedeapsă pentru păcatul cel întâi făcut și spre semnul acesta, cum că pruncul ce se taie împrejur este zămislit întru

fărădelegi, după cuvântul lui David: „în păcate m-a născut maica mea”, pentru care rana rămâne pe trupul pruncului.

Dar Domnul nostru era fără de păcat, deși în toate S-a asemănat nouă, în afară de păcat. Hristos era om adevărat, dar nepărtaș păcatului omenesc și S-a născut din Maică fără de prihană și fără de bărbat, mai presus de fire.

Apoi la Tăierea împrejur a Pruncului I s-a pus numele „Iisus”, nume care s-a dat din cer de Arhanghelul Gavriil când a binevestit Preacuratei Fecioare zămisirea Lui. Acest nume, Iisus, I s-a dat ca o încredințare despre mântuirea noastră; pentru că „Iisus” înseamnă „Mântuitor”, precum mai înainte a talmăcit același înger lui Iosif, în vis, arătându-se și zicându-i: «Vei da numele Lui „Iisus”, pentru că Acela va mântui pe poporul Său din păcate». ❀

Dumnezeu dăduse poruncă patriarhului Avraam ca toți copiii care se vor naște de parte bărbătească să fie tăiați împrejur la marginea trupului lor, ca semn de legătură veșnică între seminția lui și Dumnezeu, Ziditorul său.

Domnul S-a tăiat împrejur la trup, ca să ne aducă nouă duhovnicească tăiere împrejur; pentru că, sfârșindu-se legea cea veche, care era după trup, a început cea nouă, duhovnicească. Precum omul cel vechi, trupesc, tăia împrejur pe omul cel simțit, așa și cel duhovnicesc este

Sfînțirea cea Mare a apei se săvârșește numai de Bobotează. Slujba de sfințire a apei se poate săvârși de trei ori: la finalul Sfintei Liturghii din ajunul praznicului, după terminarea slujbei Utreniei Bobotezei și după Sfânta Liturghie din ziua Bobotezei. Primele două slujbe se oficiază mai ales la catedralele chiriarhale și mănăstiri.

Din Agheasma Mare vom gusta de 8

Agheasma Mare

ori, pe nemâncate, apoi luăm sfânta anafora. Când ne împărtășim putem gusta din ea imediat după Sfânta Euharistie.

Beneficiile Agheasmei Mari: ne sfințește sufletele și trupurile, casele, gospodăriile, pământurile, întreg spațiul în care ne desfășurăm activitatea, munca, învățătura. Prin sfințirea naturii, a tot ce-l înconjoară pe om, Biserica ne arată că Dumnezeu trebuie mărturisit și laudat nu numai în biserică, ci și în afara ei. De aceea, slujba de sfințire a Agheasmei Mari se face în exteriorul bisericii, de obicei lângă un râu, fântână, izvor sau într-un loc frumos amenajat, uneori împodobit cu cruci de gheață, unde se pregătesc și se împodobesc numeroase vase cu apă.

Agheasma Mare ne aduce vindecare de boli sufletești și trupești. Apa sfințită ne vindecă, ne sporește credința, dragostea de Dumnezeu și de semenii. Este izbăvitoare de patimi și izgonitoare

a duhurilor celor rele.

Agheasma Mare se păstrează nestricată vreme îndelungată. O parte din ea se păstrează în Biserică, într-un vas anume (vasul de agheasmă, numit și agheasmatar), și e folosită de preot la o mulțime de slujbe (ierurgii). Cu Agheasma Mare se stropesc toate persoanele și lucrurile care trebuie să fie exorcizate, curățite și binecuvântate sau sfințite, ca de pildă, rânduiala la curățirea fântânilor spurcate, la vasul cel spurcat, la binecuvântarea și sfințirea prapurilor, la sfințirea Crucii și a troițelor, a clopotului, a vaselor și a veșmintelor bisericesti ș.a. Agheasma Mare e folosită, de asemenea, de către arhierii la sfințirea bisericilor, a antimiselor, a Sfântului și Marelui Mir.

Fiecare creștin va avea în casă un vas cu Agheasmă Mare, ținut la loc curat și va gusta cu evlavie din ea în zilele de post, în vreme de necazuri, ispite, nevoi sau grele suferințe, dar numai după ce primește dezlegare de la duhovnic. ❀

PENTRU CINE BATE INIMA TA?

Într-o lume alienată,
însingurată, plină de temeri și
de multe ori fără perspectivă,
pastorală PS Macarie,
Episcop al Europei de Nord,
la praznicul Nașterii
Domnului, naște în noi
speranța și credința,
aplecarea spre semenii noștri
și, nu în ultimul rând,
deschide ușa întrebărilor
esențiale pentru noi înșine.
Bun început de an să medităm
la cuvintele ierarhului.

«**N**ășterea Mântuitorului a fost de la început un „semn care a stârnit multe împotriviri” (cf. Luca, 2, 34), după cuvântul profetic al Dreptului Simeon. Irod a săvârșit genocidul pruncilor, cetatea Ierusalimului s-a tulburat, iar Fecioara Maria cu Pruncul pe brațe, alături de Dreptul și Bătrânul Iosif, au fost nevoiți să ia calea exilului, refugiindu-se în Egipt. (...)

Căci lumea aceasta, iubite frate și iubită soră, nu se deosebește cu nimic de cea istorică a împăratului Augustus sau a regelui Irod. Nu există nici acum loc pentru cele ale inimii. Este o lume oarbă sufletește. Nu are ochi pentru Dumnezeu, însă nici pentru aproapele. Sufletul ni se învârtosează și devine egoist, iar într-un final ucide aspirația noastră către cer.

Trăim în continuare vremuri de mare tulburare. A fost criza pandemiei, acum este criza războiului din Estul apropiat, ni se vorbește neîncetat de o criză a energiei, a economiei, a climei. Dar cea mai mare criză a lumii de astăzi este criza lăuntrică determinată de războiul care se poartă... în inima omului. Acolo, în inima ta, drag frate și dragă soră, se dă bătălia hotărâtoare între bine și rău, între adevăr și minciună, între lumină și întuneric. Tot acest tumult, tot acest bombardament informațional real și virtual au menirea de a ne înstrăina de propria noastră fire, de sinele nostru profund, de a ne face surzi la bătăile propriiei noastre inimi duhovnicești, devenind astfel maleabili și controlabili de către cei care vor să stăpânească lumea ca niște dumnezei auto-proclamați.

Pentru cine bate inima ta, scump frate? Pentru cine bate inima ta, scumpă soră? Iată o întrebare la care să medităm

cu durere la acest Crăciun al anului 2022. Cu alte cuvinte, ce fel de gânduri îți umplu mai mereu mintea și îți captează neconținut atenția? Mai suntem vii sufletește? Ne doare sufletul pentru aproapele? Suntem dispuși să ne purtăm neputințele unii altora (Galateni 6, 2)? Cele ale soției, soțului, copilului sau părintelui nostru? Avem oare o inimă plină de înțelegere și iubire creștină, măcar față de cei de aproape ai noștri?

Principala provocare cu care ne confruntăm astăzi este „răcirea dragostei” (cf. Matei 24, 12) din cauza atâtor rele care se întâmplă în jur, dar și pentru negrija noastră de suflet. Iar când inima se răcește și nu mai iubește cu iubirea hristică și jertfelnică, ne simțim mohorâți, lipsiți de bucuria autentică, singuri și înstrăinați, orfani rătăcind fără sens într-un univers absurd, atașați doar de plăceri sau satisfacții efemere ce devin un drog prin care încercăm să uităm de sine și de povara existenței.

Iar semnul cel mai vizibil al acestei crize sufletești este singurătatea. Ne simțim singuri chiar și când ne aflăm în mijlocul familiei noastre. Singuri împreună, cufundați fiecare în ecranul personal al telefonului sau tabletei. Singuri și neînțeleși, singuri și veșnic nemulțumiți. (...)

Pentru ca dragostea să rămână vie ea trebuie să fie asemenea iubirii Dumnezeului nostru, dusă până la cruce și dincolo de ea și de moarte. Trebuie să fie ca iubirea necondiționată de mamă. „Sapie va trece prin sufletul tău” (Luca 2, 35), i-a spus Dreptul și Prorocul Simeon Preasfintei Fecioare Maria care ținea Pruncul în brațe. Sapie va trece și prin sufletul tău, dacă vei iubi autentic. O! mamă și tată, frate și soră, fiu și fiică! Nu este ușor să vezi cum cei iubiți ai tăi

se îndărătnicesc pe căi primejdioase. Nu este ușor de purtat povara de a fi respins sau chiar asuprit de ai tăi.

Dar toate devin mântuitoare atunci când conștientizăm că aceasta este menirea și salvarea noastră și a celor dimpreună cu noi. Când devenim conștienți că, la măsura noastră, participăm prin această suferință a iubirii la dragostea cea mare a Maicii lui Dumnezeu și cea răscumpărătoare a Însuși Fiului său.

Avem de ales între două suferințe: cea izvorâtă din egoism, a iubirii de sine, și cea altruistă, a iubirii de Dumnezeu și de aproapele. La prima ne îndeamnă toată lumea, tot ce ne înconjoară trupește și sufletește. Lumea de astăzi este idolatră, iar idolul cel mare, noul Baal, este eul, egocentrismul, căruia îi jertfim totul: țară, comunitate, familie, suflet.

La cea de-a doua ne cheamă, discret, Hristos Mântuitorul Emanuel, Cel Care astăzi S-a născut pentru noi luând asupra-Și firea noastră omenească. Și, când ne facem puțin atenți, când reușim să ne smulgem din nebunia din jur, din jocul de lumini și sunete orbitoare și asurzitoare cu care ne zăpăcesc efemerii zilei, atunci simțim iar cum ne bate inima duhovnicească. Simțim cum acest Prunc ne redă nouă înșine, ne deschide o ușă, o fereastră de care uitaserăm, către cerul din lăuntrul profund. Să pășim cu încredere către această bucătică de cer, cerând ajutorul Preasfintei Fecioare Maria, cea prin al cărei suflet a trecut sabia încercărilor, dar care le-a biruit pe toate într-o bucuria Fiului său.» (PS Macarie, Episcopul Europei de Nord: „Pentru cine bate inima ta?” - Scrisoare pastorală, Nașterea Domnului - 2022) ❖

SOBORUL SFÂNTULUI PROROC IOAN BOTEZĂTORUL

Pe 7 ianuarie îl cinștim pe Prorocul care L-a botezat pe Mântuitorul lumii în apele Iordanului, când Sfânta Treime S-a arătat oamenilor. Ioan Botezătorul a vestit venirea lui Mesia și i-a botezat în Iordan pe cei ce se pocăiau. Sfântul Ioan Botezătorul este Prorocul cu care se închide Vechiul Testament și se deschide Noul Testament. Cel mai mare născut din femeie, simbolul martirilor și al misionarilor, este cunoscut ca Mergătorul-înainte al lui Hristos, cel care ni-L arată pe Mielul lui Dumnezeu, Răscumpărătorul păcatelor omenirii.

Mesia, Iisus Hristos. Mesajul principal pe care îl transmitea Ioan era, „Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor!” Cei care renunțau la păcate erau botezați în Iordan. Botezul acesta are și o semnificație eshatologică, prevestind, așa cum însuși Sfântul Ioan spunea, botezul cu „foc și Duh Sfânt”, pe care îl aducea Cel Care va veni după el, Hristos-Domnul.

Sf. Proroc Ioan Botezătorul l-a criticat pe regele Irod Antipa pentru că s-a căsătorit cu Irodiada, fosta soție a fratelui său vitreg, Filip, fapt pentru care regele l-a aruncat în temniță. Dansând Salomeea, fiica Irodiadei, la o petrecere, și plăcând lui Irod Antipa, acesta a cedat la rugămintea fetei, sfătuită de mama sa, de a-i aduce pe o tepsie capul Sf. Ioan Botezătorul. Așa a

fost ucis Sfântul, iar trupul său a fost luat de ucenicii săi și dus în Samaria.

Se pare că Sf. Ioan a fost înmormântat în Samaria, mormântul său fiind profanat în timpul împăratului Iulian Apostatul, în 362, o parte dintre moaște fiind arse. Cealaltă parte a fost dusă în Ierusalim, apoi în Alexandria. Astăzi știm că o parte a capului Sfântului se află la Amiens, în Franța, iar alta în Siria, la Damasc, iar o parte din mâna dreaptă se află la Topkapı, în Istanbul. Alte fragmente din moaștele sale se găsesc în Athos și în Biserica Coptă.

Sf. Ioan Botezătorul reprezintă modelul de priveghere, de rugăciune, de pocăință și de trezvie duhovnicească, de trezire a sufletului din moartea păcatului și de ascultare a cuvântului lui Dumnezeu. ❖

Sfântul Proroc Ioan s-a născut în familia preotului Zaharia, la Ein Karem, la aproximativ 10 kilometri de Ierusalim. Mama Sf. Ioan, Elisabeta, înaintată în vârstă și fără copii, era descendentă a seminției lui Aaron. Arhanghelul Gavriil a profețit nașterea Sf. Ioan într-o arătare în timpul slujbei oficiate la templu de preotul Zaharia. Pentru că acesta nu a crezut în cuvântul îngerului, drept pedeapsă a rămas mut.

Sf. Ioan s-a născut cu șase luni înainte de Nașterea lui Iisus. Sfinții Părinți afirmă că nașterea Înaintemergătorului este „minunea ce merge înaintea Minunii” și o privesc ca treaptă către nașterea Celui mai presus de fire din Fecioara Maria. Pe când era încă nenăscut, la salutarea Mariei, Maica Domnului, Scriptura consemnează că pruncul Ioan a săltat în pântecul mamei sale. Astfel se adevărește că Ioan apare ca Proroc și prieten al Mirelui, iar ca Înger al întrupării el depășește timpul. Ioan este mesager, el este trimisul care vine din pustie și arată lumii pe Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

Sf. Ioan își începe propovăduirea în pustiu, acolo își botează ucenicii, fiind „glasul care strigă în pustie.” (Is. 40, 3). Îmbrăcat cu haine din păr de cămilă, mâncând miere sălbatică și lăcuste, rugându-se mereu, devine un exemplu pentru primii asceți ai creștinismului și pentru monahism.

Ioan Botezătorul este Înaintemergătorul Domnului, cel care a pregătit calea și mulțimile pentru primirea lui

Mersul cu Botezul

Credincioșii ortodocși primesc în aceste zile vizita preoților care vestesc Botezul Domnului și sfințesc locuințele și gospodăriile. La fel ca și mersului cu icoana de Crăciun, obiceiul este respectat în toate eparhiile din țară, în unele zone având loc numai în Ajunul Bobotezei.

Sfințirea caselor credincioșilor în zilele premergătoare Bobotezei este o lucrare a Bisericii cu o dublă semnificație. Întâi de toate ea are o valoare sacramentală pentru că sunt sfințiți credincioșii la ei acasă. Apa aceasta devine purtătoare de har și își menține harul acesta sfințitor pe tot parcursul anului, deoarece devine o materie nestricăcioasă. Ea devine sursa de

sfințenie a casei. Mersul cu Botezul este o ocazie pentru preoți și enoriași să se cunoască reciproc, dar și un prilej pentru observarea stării sociale a credincioșilor, în vederea organizării unor ulterioare acțiuni filantropice.

În această zi, preotul ajunge la casele credincioșilor pentru a reaminti creștinilor propriul lor Botez.

Mai mult decât atât, tradiția mersului „cu Ajunul” sfințește casele și le orientează spre biserică. Această tradiție pe care Sfinții Părinți au rânduit-o ne arată că fiecare casă unde locuiesc creștinii este o casă orientată spre biserică, este o casă a celor botezați în numele Preasfintei Treimi, a lucrării harului Preasfintei Treimi. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 1 - 8 IANUARIE 2023

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 1.01	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Tăierea împrejur cea după trup a Domnului; (†) Sf. Ier. Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei - Duminica dinaintea Botezului Domnului (Predica Sfântului Ioan Botezătorul) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Joi 5.01	07 ³⁰ -11 ⁰⁰	Sfânta Liturghie; Sfințirea Agheasmei Mari
Vineri 6.01	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Botezul Domnului (Boboteaza - Dumnezeiasca Arătare) Utrenia, Sfânta Liturghie; Sfințirea Agheasmei Mari
Sâmbătă 7.01	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	† Soborul Sf. Proroc Ioan Botezătorul - Utrenia, Sfânta Liturghie; Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 8.01	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Botezul Domnului (începutul propovăduirii Domnului) Utrenia, Sfânta Liturghie